

Dernæst bemærker jeg med Hensyn til Afstemningen, at jeg agter at betragte samtlige Ændringsforslag som et samlet Afstemningsemne, saaledes at der kun bliver een Afstemning over dem alle, dog med Undtagelse af Ændringsforslagene under Nr. 65, 73, 74 og 76, som ikke er stillede af det sædvanlige Flertal, men yderligere tiltraadte af et andet Medlem af Udvalget. Over disse 4 Ændringsforslag vil der altsaa blive afstemt særligt. Ligeledes vil, for saa vidt noget æret Medlem maatte ønske særskilt Afstemning over nogen anden enkelt Post, det naturligvis kunne ske, naar Begæring derom fremsættes. Men jeg forbeholder mig da blot, for saa vidt den paagældende Position maatte udgøre en Bestanddel af en samlet Gruppe Positioner, at lade Afstemningen foregaa over samtlige de Poster, som høre ind under denne Gruppe.

De stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Jeg tiltræder ganske de Bemærkninger, som faldt fra den højtærede Formand angaaende Ændringsforslag Nr. 112, som altsaa skal træde i Stedet for de af den højtærede Formand nævnte Ord i Forslagets § 37.

Naar jeg kortelig skulde angive Udvalgets Stilling til denne Sag, er der særlig to Punkter, paa hvilke jeg maa henlede Opmærksomheden. Det ene Punkt er, at dette Ting i Fjor vedtog forskellige Ændringer i dette Lovforslag, som vare stillede af Flertallet her i Salen, og sendte Lovforslaget i den saaledes ændrede Skikkelse til Folketinget i den Forventning, at Folketinget vilde tage Hensyn til de Indrømmelser, som vare gjorte fra Landstingets Side, og derefter paa sin Side gøre Indrømmelser. Dette skete imidlertid ikke, Folketinget tog ikke Spørgsmaalet om en Forhandling med Landstinget op, men vedtog Forslaget i samme Skikkelse, hvori Folketinget forrige Gang havde vedtaget det. Dette kunde jo i og for sig tyde paa, at det var Folketingets Mening, at de Uoverensstemmelser, som ere mellem Tingene, ikke lade sig løse ved, at man vedtager nogle enkelte Forslag her og der, men at det maa gøres til Genstand for en samlet Overvejelse i Fællesudvalg, hvad der jo ogsaa kan have meget for sig. Vi have ikke her i Udvalgets Højre villet betragte

denne Optræden fra Folketingets Side paa anden Maade, vi have ikke deri villet se nogen Afvisning af Forhandlingen, men kun en Udsættelse af Forhandlingen til et senere Tidspunkt. Det vilde jo ogsaa være unaturligt, om Folketinget havde haft en anden Mening med sin Optræden, fordi Landstinget her saa tydeligt havde tilkendegivet, at vi paa alle de Punkter, hvor der overhovedet kan være Tale om Forhandling, ere meget villige til at indlade os herpaa. Det andet Punkt, jeg vil gøre opmærksom paa, er, at da Brændevinsloven, som jeg vil kalde den, Loven om Forhøjelse af Skatten af Brændevinsbrænding, nu foreligger samtidig med Toldloven, kunde det, efter den Stilling, hvori disse to Lovforslag ere satte til hinanden af Regeringen, ikke være andet, end at man maatte komme til en samlet Overvejelse af disse to Lovforslags Forhold til hinanden, og det har jo ikke kunnet være uden Indflydelse paa den Behandling, Flertallet har givet Toldloven. Det er jo ganske klart, at den Retning, i hvilken denne Sammenhæng mellem de to Love maatte medføre, at man optog Arbejdet, maatte være den, at Landstingets Udvalgsflertal tog under Overvejelse, hvilke Nedsættelser der maatte kunne foreslaas paa Toldloven, og jeg skal nu tillade mig at give en Oversigt over, hvad der i den Henseende er foreslaaet fra Flertallets Side.

Der er da først at bemærke, at naar der overhovedet skal være Tale om en Nedsættelse, som kan foreslaa noget, saa maa den jo foreslaas paa de finansielle Toldsatser, og det er ogsaa det, som Udvalget først og fremmest har haft sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg skal da først pege paa, at den nu af Regeringen foreslaaede Skat paa Brændevinsbrænding, som jo er meget nedsat i Sammenligning med, hvad der tidligere er foreslaaet, efter Udvalgsflertallets Mening med Nødvendighed maa medføre, at der ikke kan sættes en saa høj Told paa Spiritus og Vine som tidligere. Medens man tidligere havde foreslaaet en Told af 2 Kr. pr. Pot af Vine og Spirituosa paa Flasker, foreslaas der nu i Stedet derfor paa Positionerne 16 og 18 en Toldsats af 1 Kr. 25 Øre, og den samme Omstændighed medfører ligeledes, at Tolden paa de saakaldte andre Spirituosa paa Fustager (Position 19) maa nedsættes, og for at være i Overensstemmelse med Regeringsforslaget maa nedsættes til 40 Øre pr. Pot (50 pCt. Tralle). I Forbindelse dermed staa Tolden paa Ekstrakter og Essenser (Pos. 29) og endvidere Tolden paa Ætere (Pos. 242), paa hvilke der af